31/05/2020

“Δέκα λεπτά μόνος με τον Χριστό και η ζωή σου θα αλλάξει”

/ Ορθόδοξες Προβολές

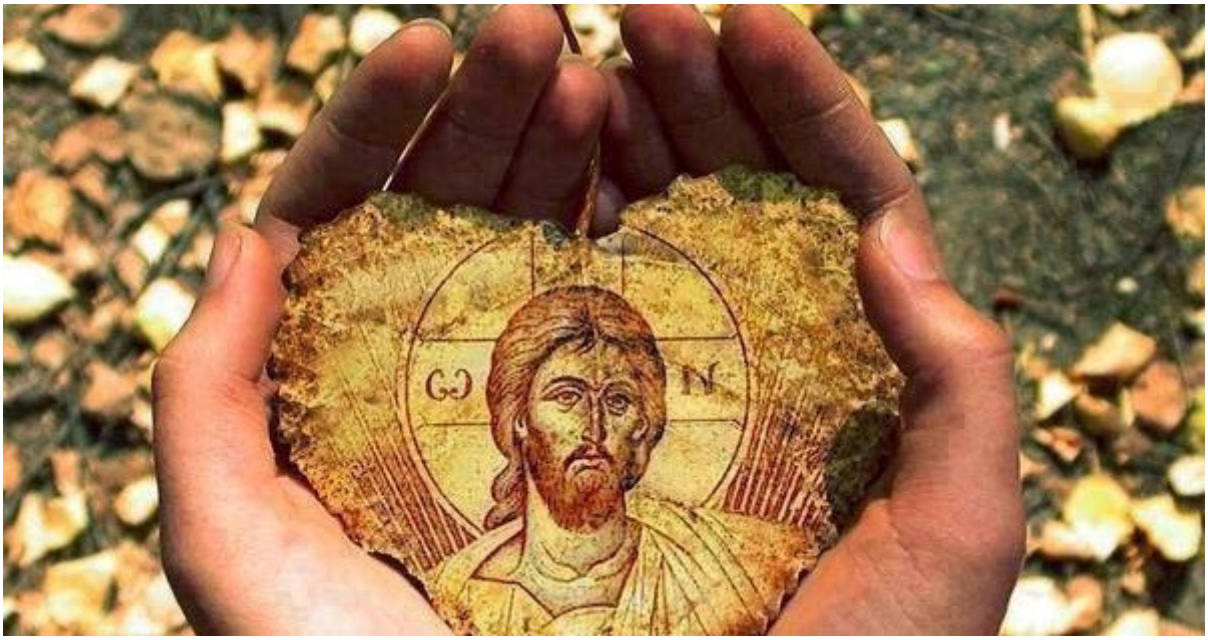

Προσευχήσου τη νύχτα. Προσευχήσου μόνος σου. Προσευχήσου χωρίς να χρησιμοποιείς βιβλίο, χωρίς κάποια φαντασίωση, χωρίς να σκέφτεσαι.

Απλώς μείνε άγρυπνος για δέκα λεπτά αφού ξυπνήσεις για να πιεις ένα ποτήρι νερό, αφού σε ξυπνήσει το παιδί σου ή κάποιος εφιάλτης. Στάσου εκεί μέσα στο σκοτάδι και μην κάνεις κάποια κίνηση ή κάποιον ήχο.

Κάνε τον χρόνο να σταματήσει, αιχμαλώτισε την στιγμή και παρουσίασε την μπροστά στον Χριστό σαν μια ταπεινή προσφορά: αυτός είμαι εγώ, αυτός είναι ο πραγματικός μου εαυτός, αυτός είναι εκείνος ο οποίος πρέπει Εσύ να σώσεις.

Στην πραγματικότητα, ίσως είναι χρήσιμο το να ξεχάσεις το ότι χρειάζεται να προσευχηθείς. Οι περισσότεροι από εμάς έχουμε τόσο φοβερά παραμορφωμένες ιδέες για το τι είναι η προσευχή που είναι καλύτερα να ξεχάσουμε απλώς το ότι οφείλουμε να προσευχηθούμε. Απλώς στάσου εκεί και κοίτα μέσα στο σκοτάδι έξω από το παράθυρο σου.

Σε άλλες στιγμές, κάνε μια μετάνοια και κλείσε τα μάτια σου ενώ βρίσκεσαι στο πάτωμα και μείνε εκεί, περίμενε εκεί. Κράτησε το σώμα σου σε μία στάση αναμονής αλλά διώξε από το νου σου κάθε σκέψη. Μην πεις κάτι . Μην σκεφτείς

κάτι. Μην φανταστείς κάτι. Μην προσευχηθείς. Μη κουνιέσαι. Απλώς περίμενε να αισθανθείς την παρουσία Του. Περίμενε Εκείνον να δώσει προσοχή στην σιωπή σου, στην ακινησία σου, στον θάνατο σου. Περίμενε τον Χριστό και Εκείνος θα έρθει γιατί η αγάπη τον ωθεί.

Αυτό είναι το προνόμιο του να προσεύχεσαι εκείνη τη στιγμή. Η νύχτα είναι μία ασπίδα ενάντια στις σκέψεις, ενάντια στις φαντασιώσεις και στους συναισθηματισμούς. Προσπάθησε να είσαι παρόν σε αυτή τη στιγμή, προσπάθησε να έχεις επίγνωση της σιωπής που σε κυκλώνει, άφησε το κενό αυτού του σκοταδιού να σε αγκαλιάσει, άφησε το να μπει μέσα σου και να σε γεμίσει με γαλήνη και ησυχία.

Υπάρχει κάτι σχεδόν μυστηριακό σε αυτή την κρυμμένη σιωπή και ακινησία μπροστά στον Χριστό. Αυτό το σκοτάδι, αυτή η απομόνωση, αυτή η ενστικτώδης επίγνωση της θνητότητας κάποιου, όλα αυτά ωθούν κάποιον να ανοιχτεί σε δρόμους στους οποίους θα του ήταν αδύνατον να ανοιχτεί την ημέρα.

Να έχεις την επίγνωση πως είσαι άγρυπνος μπροστά στον Χριστό την στιγμή που ο κόσμος κοιμάται, ανυπεράσπιστος και ευάλωτος. Είσαι άγρυπνος μπροστά στον Χριστό, αγωνιζόμενος για τον κόσμο, έχεις γίνει ένας μεσίτης για αυτόν τον πεσμένο, κοιμισμένο κόσμο ο οποίος είναι ένα με εσένα και για τον οποίο ο Χριστός πέθανε.

Δέκα λεπτά μόνος με τον Χριστό, την μία νύχτα μετά την άλλη και η ζωή σου θα αλλάξει. Όταν ξυπνάς και αντιμετωπίζεις τις έγνοιες της νέας ημέρας, υπάρχει κάτι μέσα σου που αναγαλλιάζει , εσύ και ο Χριστός μοιράζεστε ένα μυστικό, εσύ και ο Χριστός μοιράζεστε μια μάχη.

Η ψυχή σου γνωρίζει πως τράφηκε και επίσης γνωρίζει πως οτιδήποτε και αν συμβεί κατά τη διάρκεια της ημέρας η νύχτα θα επιστρέφει πάντα με την γαλήνη της και την ακινησία της. Θα ζεις την ημέρα αναμένοντας την νύχτα, γιατί όταν πέφτει η νύχτα, θα φέρεις πάλι τον εαυτό σου σαν μια προσφορά μπροστά στον Δημιουργό σου και ο Δημιουργός σου θα σε θρέψει για ακόμη μια φορά.

Κείμενο του π. Σεραφείμ Αλντέα